

Engel Sizziniz

– Ayşe Manav · 20 Nisan 2013

O gün hava ilkbahara inat yaparcasına kış geri gelmiş gibiydi. Fırtına ve sağanak yağmurla birlikte soğuk insanın yüzünü bir bıçak gibi kesiyordu.

Bir iş için mecburiyet karşısında bilmediği bir şehre gitmiş, bir kamu kuruluşunun misafırhanesine birkaç gün için yerleşmişti. Odasında ısınıp yol yorgunluğunu üzerinden atmıştı ancak dışarıya çıkmak zorundaydı. Şu illetten de bir türlü kurtulamamıştı, sigarasını içmek üzere odasından çıkıp birinci kata inmişti.

Dışarıya çıkmak üzere kapıyı açtığı anda kapının sağ tarafında yerde bir hareket fark etmiş bakar bakmaz ani bir refleksle başını çevirmişti, dikkatli bakması, karşısındaki kişiyi rahatsız eder düşüncesi aniden zihninde belirmişti.

Ağır adımlarla merdivenlerden bodrum katına doğru indi yağmur devam ediyordu. Bodrum katını kafeterya olarak düzenlemişler ve açık havada oturmak için masalar koymuşlardı. Hemen bir çay aldı ve sigarasını yaktı, kaçamak gözlerle yukarıda merdivenlerin başında kalan kişiye bakıyor, o kişi ise sürekli etrafına bakınarak sanki yardım bekler gibi oracıkta duruyordu.

Yaklaşık olarak 48-50 yaşlarında iri yapılı saçları kazıtılmış, iki kolu dirsek üzerinden ve iki bacağı kalça altından kesilmiş görünümünden kültürlü bir bey olduğu anlaşılıyordu.

Büyük ihtimalle gazi ya da bir kaza sonucu olmuştur diye düşünmeye başladı.

Çayı ve sigarası bittiğinde tekrar geri dönmek üzere merdivenleri çıkarken başka yerlere bakmaya özen göstermişti. O an fark etmişti ki; kaldığı misafırhanenin engelli girişi mevcut değildi, aksine dik ve geniş merdivenlere sahipti.

Bütün gece boyunca karşılaştığı bu kişinin o merdivenleri nasıl inip çıktığını, bunun için başkalarından yardım alması gerektiğini düşünmüştü.

Ertesi sabah kahvaltı yapmak üzere odasından çıkmış, tam odasının kapısını kilitlerken aniden bir ses duymuştu, koridorun sonundan

- Bakar mısınız, bana yardım eder misiniz diye seslenmişti.

Dönüp baktığında aynı kişi koridorun sonundaki odanın önünde duruyordu.

-Buyurun diyebildi kısık bir sesle.

- Anahtar erde kapının arkasında kaldı alabilir misiniz?

Kolları ve ayakları olmadığı için kapı kolu ve anahtara yetişemediğini fark etti birden,

- Tabi ederim.

Ağır ağır kapıya doğru giderken içinde inanılmaz bir üzüntü belirdi birden, yavaşça elini kapının arkasına kilitle takılı duran anahtara uzattı ve çıkarıp aldı anahtarı.

- Kilitlememi ister misiniz?

- Evet kilitleyin sonra da anahtarı bana uzatın lütfen.

Kapıyı iki kez kilitledikten sonra anahtarı uzattı, iki elini uzatır gibi dirsek üstünden kesilen kollarını uzanıp anahtarı almıştı.

- Asansörün kapısını bana açıp ineceğim kata basar mısınız?

- Elbette. Kaçınıcı kata ineceksiniz?

- Kahvaltı salonuna, birinci kata.

Koridorda birlikte ilerlediler, asansör kapısını açıp birinci katın ışığına basarken zihninden binlerce soru geçiyordu.

- Teşekkür ederim.

- Rica ederim, iyi günler.

Asansörün kapısını kapattı.Odasına geri döndü, hâlbuki kahvaltı yapmak üzere odasından çıkmıştı. Bir süre olayın etkisinden kurtulamamış, aklında takılı kalan bir sürü soruya cevap bulamıyordu.

Tekrar odasından çıkıp kahvaltı yapmak üzere aşağıya indiğinde, kahvaltı yapmak üzere masada beklediğini gördü ve görünmeden dışarıya çıkmış alt kattaki kafeteryaya oturup orada bir çay içmişti.

O yabancı şehirde işi bitmişti artık geri dönmesi gerekiyordu. Hayat tesadüflerle dolu olmasına rağmen belki de o şehre gitmesi ve o kişi ile karşılaşması gerekiyordu, kim bilir belki de bu yazının, yazılmasına sebep olması gerekiyordu.

Dönüş yolunda sürekli o kişiyi düşünmüştü, merdivenler sağlıklı kişiler içindi hâlbuki bu toplumda sağlıklı bizim kadar iyi olmayan kişiler de bulunuyordu.

Odaya nasıl girmişti, kapısını nasıl kapatmıştı, odada bulunan yatak yüksekti o yatağa nasıl çıkıp uyumuş ve nasıl inmişti. Kapı kolları ve kilitler yukarıdaydı nasıl yetişmişti, asansörde bulunan panolar yukarıda ancak sağlıklı kişilerin yetişebileceği mesafedeydi.

Yol boyu aklıma gelip geçen bir sürü soru ve düřünce ile yolcuk son bulmuřtu.

şimdi düşünüyorum da engel kişilerde değil, bu toplumda engelli vatandaşlarında olduğunu ve konutları yaparken bunları da düşünerek yapmayanlarda.